

Az EÖGYKE székhelyén (Budapest I. Donáti u. 71a) alatt megvásárolható Ávedik Lukács Erzsébetváros monográfiája c. műve (1896, Szamosújvár) fénymásolt kivitelben, 2 ezer Ft-ért. Ugyanitt kapható a Szongott-sorozat (Szamosújvár monográfiája) hasonlóan fénymásolt kivitelű, utolsó kötete, A magyar- örmény metropolisz (1901, Szamosújvár) 1.500 forintos áron.

A név kötelez

Magyarországon a második világháború után eltörölték a nemesi, főnemesi rangokat és megtiltották az erre utaló előnevek használatát.

Napjainkban az országházban is felvetődött a régi, nemesi, főnemesi címek esetleges újra használhatóságának kérdése. Ezzel kapcsolatban sokakban sajnos torz és elferdített kép rajzolódik ki, nyilvánvalóan az elmúlt 40-45 kommunista év hatására. Sokan monarchikus visszarendeződéstől tartanak, halott szó nincs erről.

Attól tartanak, hogy valami kiváltságot jelentenek vagy jelentenének. Pedig Európában és a világ nagyobb részén máig is léteznek. Élnek vele és nem visszaélnék, mert a név kötelez. Ezeket a rangokat, címeket - báró, gróf, herceg, vitéz, stb. - többnyire valamilyen kiemelkedő cselekedetért kapta viselője és családja.

Ezeket a címeket és rangokat nem úgy viselték és kapták, mint valamikor - nem is olyan régen - nálunk a "Munkaérendment" különböző fokozatait.

Ezeknél a nemesi, főnemesi családoknál a gyermekek és ifjak időben megtanultak viselkedni és jaj volt annak a csemetének, aki nem megfelelően viselkedett a ház személyzetével: az ilyesmi teljesen kizárt volt, ők nem "újgazdagok" voltak. Megtanultak viselkedni, beszélni, étkezni, nem trágárkodni, az idősebbet tisztelni, köszönni és megköszönni. Megtanulták, mit jelent a család, a nemzet, a hit... sokmindent, ami manapság, sajnos, egyre ismeretlenebb. Ezt bizonyította az is, hogy amikor a háború után kitelepítették őket és kénytelenek voltak segédmunkát és más, megalázásnak szánt munkát végezni, hogyan állottak helyt. A témáról szép számban készültek dokumentumfilmek.

Jó volna ezt másoknak is elsajátítania a mai, eldurvult világban, és megtalálni azt, ami összetart, nem elválaszt!

Ők, ezek a nemesi, főnemesi és egyéb címeket viselők tudták ezt, mert tudták, hogy a név kötelez!

Kabdebó János

KISS ERNŐ HONVÉDTÁBORNOK PÉLDÁJA

Nemzeti történelmünk legfényesebb lapjai közé tartozik az a közel másfél esztendő, amelyet az 1848. évi polgári forradalom s az azt követő szabadságharc jelentett. Nem csupán az öreg kontinens, hanem az egész művelt világ érdeklődésének a homlokterébe kerültünk, magyarán a *világ történelméről mintegy tizenhét hónapon át elődeink írták*. Hogy miért? Mert amely kegyelmi pillanat egy nemzet életében oly ritkán adatik meg: a hazáért és az egyetemes haladásért vívott küzdelem akkor egyidejűleg zajlott, szerencsésen tudott ötvöződni a nemzeti, a társadalmi érdek és a "népek tavaszán" Európa-szerte lánggra kapott, általános érvényű szabadságeszme.

Egy olyan etnikai sokszínű vidéken, amilyen a török kiűzése utáni újratelepítés óta a Bánság, hangsúlyozni szeretném, hogy küzdelmünk Petőfi által oly sokszor megénekelt vezéreszméje: